

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LIX. Differentia 3. Iure civili abbas in causa manasterii jurat de calumnia in
animam suam, quia personam habet legitimam:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 3.

Iure civili abbas in causa monasterii jurat de calumniâ in animam suam, quis personam habet legitimam: l. 2. §. Quod observari, C. de ju. am. ca. umm. Auth. Cuius, quæ fit cum monacho, C. de Episc. & clericis. Iure Cano. nico autem jurare debes in animam majoris partis conventus, c. Preleatium, de testib. in 6. c. In pertractandis, de juram. calum. Bart. 42. Ioan. Bapt. à S. Blasio 90. Galvan. 74.

I. Regula Socini 207. est: Jurare de calumniâ principalis persona tenetur. In probationem adducitur l. 2. §. Quod observari, &c ubi dicitur: Convenit enim & ipsos (tutores, curatores, administratores, & similes) qui administrationem alienatum rerum auctoritate legitimâ gerunt, jurejurando affici. Fallit autem 1. quando dominus procul abesse, ita ut breviter accedere non posset. Tunc enim admittitur procurator, qui habet generale mandatum. Bart. in l. 2. C. de juram. calum. l. Silongius, ff. de iudic. Fallit 2. quando est procurator generalis ad negotia, habens potestatem agendi & defendendi, c. Generali, de procur. in 6. & DD in c. In pertractandis, de iure calum. Fallit 3. cum consuetudo contraria est, quemadmodum hoc tempore, ubi nec Abbas, nec ullus prælatus ecclesiasticus, saltem in terris Imperii per se in iudicio apparet. In eundem sensum Glos. cap. citati, in pertractandis, jurari posse dicit per principales, & per œconomos causam notam habentes. Item tale juramentum quandoq; præitari per principales personas, quan-

doq; per Syndicos, qui in animam suam jurare debent, sicut quilibet procurator habens speciale mandatum, V. Gall. l. 1. Obs. 88 & obs. 89. Menoch. l. 1. de arb. q. 20. ubi docet 1. iudicem in arbitratis calumniâ juramentum nulli remittere posse, eò quod juris divini sit. Exo. l. 6. 22. v. 7. Si quis commoverit amico pecuniam, c. 2. juramentum illud in omnibus causis esse præstandum, 3. consuetudine fieri non posse, ut in causis pertractandis juramentum calumniâ omittatur, nec statuto tolli posse: litigantes tamen sibi invicem remittere posse. V. Fa. mac. l. 1. Prax. q. 21.

II. Quod autem dicitur, prælato jurandum esse in majorem partem capituli, ex limitatâ Abbatis potestate oritur, quia in majoribus negotiis absque consensu majoris partis nihil agit, c. 1. de his, que sunt à maio. par. Cap. In peratoribus, nihilominus in legib. suis cenobiarum, ut supremos præfectos agnoscunt, adeoque legitimis personis annuunt.

tant.